Ч. 272. Второк 19 (6) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комисий. — Італїяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хінї.

Буджетова комисия зібрала ся в пятницю перед полуднем. В справі італїяньского правничого виділу промовляв п. Малік. П. Фрідман (нім. пост.) заповів внесок в справі основаня італїяньского виділу в однім з міст Істриї або Ґориции.

Уряднича комисия радила над §. 68 служб. праґматики в справі часового авансу.

П. Гофман (нім. люд.) домагав ся вилученя ґрупи А. з нового предложеня і управильненя еї службових відносин на основі спеціяльного закона. Відтак зазначив актуальність дорожняного додатку супротив того, що новий закон не дасть ся перевести перед кінцем року.

П. Міністер внутрішних справ Гайнольд зазначив, що правительственне предложенє не має на ціли зміни системи ранґ і плат. Часовий аванс має лише усунути деякі тягарі теперішного стану. Пропонований правительством поділ ґруп відповідає ухвалам підкомітету попередної комисиї. Міністер заявляє ся против скороченя реченця в скалях поодиноких ґруп, бо поминувши фінансові трудности, часовий аванс є по більшій части пробою, котра має виказати, як аванс на основі квалїфікациї уложить ся.

Що до виділеня з нової праґматики концептових урядників, то не можна тут говорити про погіршенє теперішних відносин авансових вже хоч би з сеї причини, що проєктовані зміни для тих урядників потягнуть за собою більше о півтора міліона видатків. Впрочім аванс на основі правительственного предложеня має бути лише мінімальним авансом. Правительство не мало би нічого против вилученя концептових урядників з праґматики, однак рівночасно мусїло би ся найти для сего пляну фінансову змогу, а крім того в дорозї розпорядженя мусїло би ся признати концептовим урядникам ті користи, які давало би иншим урядникам нинїшне предложенє, наколи стало би законом.

Тому що закон не може бути введений в житє перед 1 січня, правительство вертає до первістного пляну одноразового державного додатку за першу половину 1912 р.

П. Вабер висказав ся против політики плат, веденої правительством, котре раз ту, раз иншу засаду принимає за основу акциї. Правительство означує речинцї для мінімального аванву, причім зазначує, що сей аванс стане ся рішучо правильним авансом. Урядники мусять мати хосен з мінімального аванву принаймеище від 1 січня 1912 р.

Бесїдник не має нічого против одноразового додатку, комисия однак мусить стояти при сім, щоби на переходовий період ґрупи були трактовані після висшого шемату аванву.

П. міністер Гайнольд з цїлою рішучостию збиває заміт п. Вабера, немов би правительство від кількох місяців зводило урядників і вказує на ряд внесених предложень. Правительство дбає про урядників, котрі завсїгди найдуть у него прихильність. Дорожняний додаток буде всім признаний. Вилученє часового аванву з праґматики є зі взглядів фінансових неможливе.

Зелїзнича комисия радила дальше над проґрамовою заявою міністра зелїзниць. — П. Марек виніс резолюцию в справі зниженя цїн їзди для робітників державних зелїзниць. — П. Колїшер домагав ся предложеня комисиї проекту реорґанїзациї заряду державних зелїзниць і представив конечність і рентовність зелїзничих і водних інвестиций. — П. Куранда висказав ся з вдоволенєм про проґраму міністра зелїзниць і з довірєм до его намірів.— По промові п. Бенковича наради відложено.

Правнича комисия ухвалила продовжити важність закона в справі розділу надвижок із спільних сирітских кас.

Социялїстична часопись „Avanti“ каже, що римскі міродатні круги невдоволені з військового положеня на театрі війни. Туркам і Арабам під Триполїсом удало ся приневолити

---

37)

Крізь стіну.

(З францускокого — Кл. Моффета).

(Дальше).

Сейчас появив ся знаний образ на білім полотнї, фотоґрафія в красках площі de la Concorde.

— Що то? — спитав доктор вічливо, а коли Ґренер уперто мовчав, сказав поясняючи:

— Алеж не видите обеліска, огород Тійлерів, а там улицю Ріволї, улицю Мадлен, що?

— Площа de la Concorde — воркнув арештований нерадо.

— Очивидно! Видите, як то легко. Дальше!

Образ перемінив ся у вид Великої Опери, а рівночасно появила ся за задним опертєм крісла ясна точка, що незамічена арештантом осьвічувала кружок, на котрім була скляна рурка, довжини яких сїмдесять центиметрів з подібною як в барометрі поділкою. В тій рурцї порушав ся червоний стовп в спокійних відступах часу то в гору то в долину і Кокеніль зрозумів, що той стовп значив удари серця арештанта. Стоячи за кріслом, могли судия, аґент і лікар бачити рівночасно образи на полотнї і порушаючий ся червоний стовп, між тим як арештант бачив лиш образи і нічого не знав о тім зрадливім стовпі.

— Що то? — спитав доктор Діпра знов.

Ґренер видко постановив собі погодити ся з неминучостию, бо відповів сейчас:

— Велика Опера.

— Добре! Тепер инший образ. Що то?

— Памятник Бастилїї.

— Так. А то?

— Церков Нотрдам.

До тепер були порушеня стовпа рівномірні, що секунди піднимав ся він о пятнацять центиметрів в гору і о тілько опадав; але тепер на вид церкви Нотрдам підняв ся лиш на вісїм центиметрів, опав і стрілив відтак о вісїмнацять центиметрів в гору.

Лікар поважно кивнув головою, між тим як Кокеніль з горячковим напруженєм глядів як той червоний стовп піднимав ся і опадав. Видавало ся немов би то кров порушала ся.

— А то?

Образ змінив ся, а червоний стовп в рурцї на хвилю задержав ся; відтак нагло підскочив о цїлих двацять два центиметри до гори.

Кокеніль кинув оком на полотно і побачив там вірну відбитку сепаратки ч. 6 в Анзонїї. Всьо було там так само як того вечера, коли лучило ся убийство; блїдо жовті занавіси, софа, стіл з двома накритями. Тепер виступили поволи на стінї дві діри. Відтак появило ся на земли з першу якесь темне пятно, що ставало чим раз виразнїйше, аж вкінци можна було пізнати, що то було простягнене на земли тїло з лицем на долину, а коло голови творила ся поволи темна сьвітяча калужа крови.

— Ґренер — відозвав ся судия, а его голос звучав в темноті грізно і прошибаючо: — пізнаєте ту комнату?

— Нї — відповів обжалований з найбільшим спокоєм. Але червоний стовп порушав ся горячково.

— Ви нїколи не були в тій комнатї?

— Нї.

— Нїколи не глядїли крізь ті діри в стінї?

— Нї.

Тепер серце арештанта ударяло знов рівномірно. Він знов заволодів над собою.

— Неправда, Ґренер — роздав ся знов строгий голос судиї. — Але заждіть; ми покажемо вам лице того чоловіка.

Він дав знак асистентови і в одній хвили появила ся на полотнї голова білярдового грача Мартінеца: мертва, перестрілена голова з вибитим оком і побілєними лицями; страшний вид умерлого, як его були виставили в трупарни і відфотоґрафували, аби его тепер нараз показати очам убийника. Мимо ого серце Ґренера ударяло зовсім спокійно і правильно між тим як Кокеніль чув, що удари его власного серця прискорюють ся.

— Хто то? — спитав судия.

— Не знаю — звучала відповідь арештанта.

Італїянців до маршу в глубину краю підчас найбільше некористної пори року. Турки уступили в добрім порядку і заняли користні становища, що замикають в собі дороги, ведучі до Гомс і до Триполїсу.

За таку саму тактику взяли ся Турки тепер в Киринайцї, де коло Бенґазі та коло Дерни мають 21 тисяч людий, коли Італїянцї мають там всего 25 тисяч людей. Крім того теренові відносини коло Дерни дуже некористні для оборони міста, бо турецкі становища положені на високих узгірях над самим містом.

Саме тепер зачала всїдати на кораблї нова дивізия італїяньскої армії в числї 10 тисяч фронтових вояків, не вчисляючи в те войскових писарів, санітетів і т. д.

З Мальти доносять під датою 14 грудня: Вчера уступили Італїянцї 2 кілом. від Бомби (на захід від Дерни) по чотирогодинній борбі. Турки мали 124 убитих і 29 ранених і здобули богато амуніциї, армат і оружия.

„Giornale d'Italia“ приносить вість, що Італїянцї наміряють здобути місцевість Суара на тунетаньскій границї, де є осередок перепачковуваня оружия.

З Константинополя доносять, що італїяньско-турецка борба зведена дня 11 с. м. коло Бумелїяна була найкровавійшою в дотеперішній війнї. Турецкі войска, що числили 8.000 людий, в тім 700 правильного войска віднесли велику побіду, однак супроти переваги італїяньского войска мусїли уступити. Рівночасно одержав мінїстер війни від команданта турецких войск в Бенґазі донесене, що Італїянцї уживали в послїднім часї куль „дум-дум“, яких уживане заборонила міжнародна конференция в Гаґї.

В Хінї ведуть ся дальше переговори між Юаншікаєм і вождами ворохобного руху, але до порозуміня доси не прийшло, бо Юаншікай домагає ся рішучо удержаня династиї, а ворохобники знов жадають або утвореня републики, або покликаня Юаншікая на престол. Мимо переговорів, борби не перериваються ся і положене є там дуже непевне. На случай розбитя переговорів борба між обома сторонами прибрала би дуже бурливий характер, а що Юаншікай, бороничи своїх домагань, покликує ся на те, що держави не позволили би нїколи на републиканьский устрій в Хінї, гнів ворохобників може обернути ся також против чужинців. Предвиджуючи се, як Сполучені Держави, так Японія і Росия скріпили вже свої посольскі сторожі в Пекінї. Инші правительства займають покищо вижидаюче становище, полишаючи на разї оборону своїх підданих на случай потреби своїм военним суднам.

Военні кораблї держав на побережах і на великих хіньских ріках представляють разом велику силу, таку значну, що зовсїм добре вистарчила би на оборону чужих горожан що найменше в надбережних місцевостях і найважнїйших торговельних осередках які є положені без виїмку над великими ріками.

Найсильнійше є репрезентована Анґлія, яка має при хіньских побережах 3 панцирні кружляки, 2 менші кружляки, 8 контрторпедовців і 15 менших военних суден.

Друге місце займає Німеччина з 2 панцирними кружляками, 3 звичайними кружляками і 10 меншими суднами.

Франция має на хіньскім побережу 2 старші панцирні кружляки і 16 канонїрок або торпедовців.

Сполучені Держави мають 3 кружляки і 10 менших суден, Росия лише 1 канонїрку, Голяндия 1 кружляк, Портуґалія 1 кружляк і 2 канонїрки.

Австро-Угорщина, заступлена в Хінї старшим опанцереним кружляком „Kaiser Franz Josef I.“ з поємностию 4.000 тон і зі 441 людий залоги. Вождом є комендант фреґати Чіколї. В найблизших днях має поспішити на хіньскі води кружляк „Szigetvar“ о поємности 2.300 тон, а команду на хіньскім побережу обійме капітан фреґати Навта. „Szigetvar“ однак не лишить ся на азийскім Всходї, лише забере з Хіни наших урядників і поверне до Полї.

Новинки.

Львів, 18 грудня 1911.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийного офицянта у Львові, Александра Ґабриела, асистентом канцелярийним у Львові.

— **Нові члени палати панів.** Zeit доносить, що іменоване нових членів палати панів відложено. Серед нових членів палати панів находити ся буде також б. мінїстер п. Д. Абрагамович, котрий задержить посольский мандат, так само як пп. Коритовский, Білиньский і Любомірский.

— **Нова католицка часопись.** Замість дневника Vaterland, який з днем 1 сїчня перестане виходити, зачне видавати консервативно-католицка партия великий тиждневник п. з. Oesterreich-Ungarn.

† **Помер** у Львові в суботу дня 16 с. м. др. Бронислав Ловиньский, б. співредактор „Gazet-и Lwowsk-oї“, ем. радник Намістництва в 64-ім роцї житя. В. в. п.!

— **Скандал** в черновецкій міскій радї. Підчас засїданя міскої ради в Чернівцях виступив радний др. Коблер, проф. черновецкого унїверситету против побираня 3.000 К додатку віцебурмістром Войтком, що перед своїм вибором був педелем черновецкого унїверситету. Між обома прийшло до суперечки, серед котрої др. Коблер кинув ся на Войтка з кулаками. Розяреного професора вдержали, так що до формальної бійки не прийшло. Др Коблер кричав до віцебурмістра: „Я нїколи не замітав мітлою, як ви!

— **Кровава борба поліциї** з розбишаками в Парижи. Оногди в ночи прийшло в Парижи до правдивої борби на револьвери і шаблї між віддїлом поліциї а розбишаками. По обох сторонах було кількананцять ранених.

— **Оріґінальний обманець.** Послїдними часами появив ся в Галичинї якийсь европейский обманець, котрий бував вже на гостинних виступах у Львові, Кракові і инших більших містах Галичини. Відвідував він доми переважно Жидів, представляв ся їм як лїкар і підчас оглядин окрадав їх. Оногди загостив той лїкар і до Тарнова, звідки доносять про его виступи таке: До Жида Натана Гофштетера прийшов якийсь незнакомий чоловік і представив ся, що він є лїкарем, котрого вислала жидівска віроісповідна громада для розслїдженя стану здоровля Жидів. Легковірний

— А то?
— Наполеон Бонапарте.
— А то?
— Князь Бісмарк.
— А то?
— Королева Викторня анґлїйска.

Але нараз на вид тої миролюбивої володітельки попав Ґренер в страшне роздраненє; не Ґренер, той що зимно і непорушно сидїв на своїм кріслї, лише его друге Я, на що вказував зрадливий стовп. Дрожачи стріляла червона ниточка то зовсїм на долину, то знов з дикою скоростию до незвичайної висоти.

Др. Діпра нахилив ся до уха Ґотвіля і шепнув.

— То наслїдки перед тим придавленого страху на вид трупа. Страх віддїловує аж тепер.

Відтак спитав арештанта:

— Чи дуже вам серце бє?

— Нї — воркнув Ґренер — моє серце бє як звичайно.

— Слїдуючий образ ви напевно пізнаєте — сказав Ґотвіль. — Глядіть! Хто є та женщина і мала дївчина? — додав, коли появила ся фальшована фотоґрафія Алїсиї і вдовиції з Брукселї.

Арештант потряс головою.

— Не знаю нї одної; я нїколи їх не бачив.

— Ґренер — напоминав судия — до чого то уперте заперечуване? Ви вже зрадили ся.

— Нї! — скрикнув обжалований, збираючи цїлу силу своєї волї. — Я нїчого не зрадив — зовсїм нїчого! — і на зачудоване лїкаря удари его серця успокоїли ся і стали знов рівномірні і нормальні.

— Що за чоловік! — сказав до себе Кокеніль.

— З вас добрий актор, Ґренер — говорив судия дальше — але ми здіремо вам маску з лиця. Погляньте на ту дївчину на тій фальшованій фотоґрафії, яку ви велїли зробити в Брукселї. Хто она? В тім лежить ключ до розвязки великої загадки! В тім також причина, задля якої ви убили Мартінеца. Він знав правду про ту дївчину!

Живчик арештанта бив тепер чим раз скорше, однако без наглих скоків і неправильностий. Червоний стовп опав на долину і порушав ся там живо але слабо.

— Сто шістьдесять на мінуту — шепнув Діпра до судиї. — Починає бути небезпечно.

Ґотвіль здвигнув плечима.

— Мартінец знав вашу тайну — говорив дальше. — Але в який спосіб прийшов він до того? Треба би гадати, що між таким чоловіком а вами мусїла бути надта велика ріжниця, аби ви в своїм становищи могли чого небудь побоювати ся з его боку.

— В своїм становищи? — глумив ся арештант. — Говорите немов би я був що найменше яким маркізом або князем.

— Розходило ся лиш о те, аби найти привід до вашого учинку і то нам удало ся — говорив Ґотвіль неумолимо дальше. — Ви зрадили нам всї ваші чувства і побоюваня і ми знаємо всьо! Ми знаємо то, що знав Мартінец, знаємо історию его медалю. А ви знаєте ї також?

— Я вам вже раз сказав, що не знаю нїчого о тім чоловіцї нї о его медалю.

— То був золотий медаль, який Мартінец одержав від міста Парижа за свої геройскі дїла в часї звістного пожару в базарі добродійности. Пригадуєте собі той пожар в базарі?

— Та справа зовсїм мене не займала — звучала спокійна відповідь.

— О, ви Ґренер повиннї би властиво мати милосердиє над тими всїми нещасливими жертвами. Атже притім погибло кілька соток людий. Найвизначнїйші родини Франциї покрили ся жалобою, погоріли там женщини — хороші і богаті женщини, Ґренер! Бачили ви може кінематоґрафічні знимки тої катастрофи? Нї? О, то ми вам їх покажемо!

Сейчас появив ся на полотнї страшний образ тої звістної, сумної подїї. Кокеніль бачив его раз в якімсь бульваровім театрі і велїв доставити сюди на нинї, бо надїяв ся, що той вид зломить послїдний опір злочинця. Чи удасть ся? Чи подадуть ся его вже так дуже напружені нерви? Всї три мужчини стояли мовчки за кріслом і глядїли на червоний стовп. Але не стало ся нїчого; спокійно і рівномірно піднимав ся він і спадав, то трохи скорше або поволїйше, одиако без впадаючої в очи неправильности. А однако мусїло щось стати ся! Кокеніль чув то — оно висїло у воздусї.

(Дальше буде).

Жидок піддав ся отже оглядинам. В оглядинах сего фахового спеціяліста знаменне се, що до них треба було розбирати ся зовсім до нага. Так само мала ся річ і в тім випадку. Коли по скінченю оглядин Жидок убрав ся, побачив, що нема калитки з готівкою 80 корон і золотого годинника. Заки пацієнт убрав ся, міг лікар свобідно віддалити ся. Се був его звичайний спосіб лїченя.

Позавчера знов відвідав той самий лікар, однак вже в иншім характері, рабіна Юду Оршіцера. Від сего знов зумів виманити депозитовий квіт на 5.000 К, з якою однак не мав часу скористати, бо зараз другого дня дістав ся він в руки поліциї. При нім найдено турецкий пашпорт виставлений на імя Сайде Маєра Зільбермана, родом з Каїра. Пашпорт є однак імовірно фальшивий, а найдені при нім всякі папери, писані росийскою мовою, вказують на те, що він походить з Росиї. При арештованім найдено кілька цінних паперів і кілька фляшочок з лїками.

— **Новий адвокатский і нотарияльний закон** зладжений міністерством судівництва одержав, вже передвступну цїсарску санкцию і в найблизших днях буде внесений в австрийскій палаті послів.

Одною з найважнійших постанов нового закона є знесене ріжниці межи судейскими, адвокатскими і нотарияльними іспитами. На будуче буде лише один правничий іспит спільний для всіх трех звань. Іспит сей буде відповідати нинїшному судейскому іспитови. Дальше постановою нового закона є, що нотарияльні кандидати мусять відбути однорічну практику судову так, як се обовязує доси адвокатских кандидатів. Адвокатскі як і нотарияльні кандидати будуть могли якусь часть своєї практики відбути не лише при судах, але також при адмінїстрацийних властях.

В дотеперішнім законі знесено §. 6, на основі котрого судия, котрий через 5 літ був радником при якімсь трибуналі, може бути вписаний до адвокатскої лїсти. Знесеня сеї постанови вже від давна домагано ся в адвокатских кругах.

Новий закон містить ряд постанов в справі способу признаня адвокатских коштів. Зносить ся дотеперішній обовязок в многих випадках попередного урядового усталеня коштів (Zwangskostenbestimmung). Важна є також постанова що до адвокатскої незайманости. Доси була спірна квестия, чи адвокат є одвічальний за заміти висказані при виконуваню свого звання. Новий закон містить що до сего дуже важні і далекосяглі постанови і поручає певного рода независимість. На будуче буде також адвокат одвічальний очивидно за всї обидливі уваги. Крім сего містить новий закон постанови що до дисциплїнарного поступованя.

Телеґрами.

Відень 18 грудня. Комісия буджетова палати послів збере ся нині по полудни на засїданя, аби дальше радити над справою італїяньского виділу правничого.

Відень 18 грудня. В парляментарних кругах впевнюють, що ческий сойм буде скликаний на день 14 січня. Сесия потребує два тиждні. Проґрама соймових праць ще не уложена, однак з огляду на успішність переговорів в Празі і сподіваний успішний вислїд віденьских конференций числять на спокійний хід соймової сесиї. В німецких кругах готові виключити з обструкциї предложене о поправі платні учителів.

Відень 18 грудня. Цїсар іменував намістникомМорави др. Бляйлебена, дотеперішного президента краю на Буковині.

Триполіс 18 грудня. Баталїон ґренадиєрів удав ся на звіди на полудне від оази Аін Зара. Коло Гомб зведено борбу з Арабами, котрих розбито. 11 Італїянців погибло, а кільканайцять було ранених. Під Бенґазі стоять Турки у віддаленю кільканайцятьох кільометрів від міста.

Надіслане.

„Псалтиря розширена“

в дусї християньскої молитви і пр. найкрасший молитвослов о **520 сторін**, приступний і для невченого, коштує лише 4 К в оправі вже з портом почтовим.

Висилка за попередним присланєм грошей або посліплатою.

Замовляти у видавця: **Алексія Слюсарчука**, гр. кат. пароха в **Руньґурах**, почта: **Печенїжин.**

„Закон ловецкий“

брошуру на часї і для всіх потрібну, замовляйте по цїні 80 с. враз з пересилкою у накладника **І. Мойсейовича, ул. Осолиньских ч. 11.**

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив **Йосиф Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. „Друге поправлене і розширене видане. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·09.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 537).